

به‌شداریکردنی ژنان له فراوانکردن و بلاوکردنه‌وهی ئایینی ئیسلام له ده‌ورانی مه‌ککه‌دا

کوردستان رزگار عمر

کۆلیچی زانست، زانکۆی گه‌رمیان، هه‌رێمی کوردستانی عێراق

پوخته:

Article Info

Received: July, 2022

Revised: July, 2022

Accepted August, 2022

Keywords

ژن له‌شارستانییه‌ته جیاوازه‌کاندا، خاتوو خه‌دیجه، هاوسه‌ری ابو له‌هب.

Corresponding Author

Kurdstan.rzgar22@gmail.com

ئهم توێژینه‌وهیه له جیگاو که‌سایه‌تی ژنان له سه‌ره‌ناکانی هاتنی ئیسلام ده‌کۆتیه‌وه، هه‌روه‌ها ده‌کۆتیه‌وه له‌رۆژی ژنان له سه‌رده‌می مه‌ککه‌دا. له‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا هه‌ول‌دراوه به‌سود وه‌رگرتن له‌ریگی شیکاری به‌پشت به‌ستن به‌سه‌رچاوه‌ی سه‌ره‌کی و لێکۆتیه‌وه‌ نۆیه‌کان که‌سه‌بارت به‌رۆژی ژنان له‌ فراوانکردنی بانگه‌شه‌ی پیغه‌مبه‌ر(صل الله علیه وسلم) له‌ ده‌وران مه‌ککه‌ کراوه، ئهم توێژینه‌وه‌ ده‌ری ده‌خات که‌ جگه‌له‌ سه‌یرکردنیکی گالته‌ نامێزی عه‌ره‌ب پێش ئیسلام نسه‌بت به‌ژنان و جیگای ئه‌و له‌ ژبانی رۆژانه‌ کۆمه‌ه‌نگای ئه‌و سه‌رده‌مه، ئه‌رکی پیغه‌مبه‌رایه‌ی بۆهۆکاری ئه‌وه‌ی که‌ ژنان نه‌ته‌نها مه‌نزله‌ت و شه‌ره‌فی له‌ده‌ست چۆی خۆیان بگێرنه‌وه‌ به‌لکو رۆلێکی گه‌وره‌ و کاریگه‌ریان له‌ پارێزگاری کردن له‌ ئایینی ئیسلام و بلاوکردنه‌وه‌یدا هه‌بوو. هه‌روه‌ها له‌ئه‌نجامدا بۆمان ده‌رده‌که‌وت که‌ هه‌ندێک له‌ژنان له‌ده‌ورانی مه‌ککه‌دا له‌ئه‌نجامی پارێزگاری کردن له‌ ئایینی تازه‌هه‌نگاویقوریانی دان و شه‌هید بونیان ناوه‌، وباشترین و ئازینترین سه‌روه‌تی خۆی که‌ هه‌مان گیانی شیان بێت پێشکه‌شکردوه‌، به‌شێوه‌یه‌ک که‌ خاتوو سمیه‌ به‌به‌که‌مین شه‌هیدی ریگی ئایینی ئیسلام بوو له‌ مێژووی ئیسلامدا ناوده‌بریت، هه‌روه‌ها هه‌بوونی که‌سایه‌تیه‌کی به‌هێز و جیگای شانازییه‌وه‌کو خاتوو خه‌دیجه‌ له‌پال پیغه‌مبه‌ری به‌ریزی اسلام ببه‌هۆکاری تا له‌پال پارێزگاری معنوی ئه‌م خاتوونه‌ به‌ریزه‌ له‌ پیغه‌مبه‌ر رحمه‌ت، له‌لایه‌نی مادیش ته‌واوی سه‌رامیه‌ی خۆی له‌ریگی بلاوکردنه‌وه‌ی و فراوانکردنی اسلام له‌به‌رامبه‌ر پلانی دوروه‌کان سه‌رف بکات، بۆیه‌ لێره‌دا ده‌کریت بلین کاریگه‌ری ژنان له‌ ده‌وران مه‌ککه‌دا له‌ دیفاعکردن له‌ کیان اسلام و بلاوکردنه‌وه‌ی ئایینی ئیسلام کاریگه‌ریه‌کی زۆریان هه‌بووه‌.

پیشه‌کی

له‌ناو خێله‌که‌یشیدا له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌م هه‌وا له‌ خراپه‌ی پێدراوو زۆر خۆی به‌ ئابرووچوو ده‌زانی نه‌یده‌زانی که‌ ئایا ئه‌م کچه‌ی به‌ ئابرووچووی گه‌وره‌ی بکات یا بیخاته‌ناو خاکی و زینده‌به‌چالی بکات(هه‌رچه‌ند رازی بون به‌وه‌ی که‌ بلین کچان هی خوان به‌لام رازی نه‌بون خۆیان خاوه‌ن کچ بن و به‌مایه‌ی سه‌رشۆری و عه‌یبان زانیوه‌. به‌لام ئیسلام که‌ ئایین دادپه‌روه‌ری و انصافه‌، ژن و پیاوی له‌روی اخلاق کۆمه‌لایه‌تیه‌وه‌ به‌رامبه‌ر یه‌ک داناوه‌ وه‌ تایبه‌تمه‌ندییه‌کی زۆری به‌ ئاسه‌ره‌ت داوه‌ وه‌ پارێزگاری لێکردوه‌، ئه‌و بابته‌ که‌ ئیمه‌ به‌دوايوه‌ بون بۆ ئه‌وه‌ی پێی بگه‌ین ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئایا ئایینی ئیسلام چی گۆرانکاریه‌کی له‌ژبانی ئاسه‌ره‌ت دا کردوه‌ وه‌ هه‌روه‌ها ژنان چ رۆلێکیان هه‌بوو له‌ بلاوکردنه‌وه‌ی

پێش هاتنی ئیسلام به‌ جیگاو شوێنی ژن هه‌یج گرنگیه‌ک نه‌دراوه‌، پیاوان ژنیان وه‌کو بونه‌وه‌ریکی هه‌بوو له‌نیوان بونه‌وه‌ر و ئازۆل ده‌بینی. ژنیان ته‌نها بۆ خزمه‌تکاری و هه‌ینانی منداڵ و نه‌وه‌ به‌کاره‌یناوه‌. هه‌تا تاوه‌کو ده‌رکه‌وتنی ئیسلام کچ کوشتن و زنده‌به‌چالکردنی له‌نیو عه‌ره‌ب وه‌کو نه‌ریتیک و ابووه‌، چونکه‌ گه‌لی عه‌ره‌ب هه‌بوونی کچیان به‌مایه‌ی سه‌رشۆری و ئابرووچوو ده‌زانی، وه‌ له‌ فورثانی پیرۆزیشدا ئاماژه‌ به‌م کرداره‌ کراوه‌ وه‌ک و له‌ ناوه‌رۆکی ئه‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا باسکراوه‌، که‌هه‌رکاتیک هه‌والی له‌دایک بونی کچ به‌یه‌کیان به‌درايه‌ ده‌موچاوی ره‌ش هه‌لده‌گه‌راو وتور ده‌بوو(هه‌روه‌ها

تهوهري يه كه م:

۱- ژن له شارستانیه تی یونانی دا:

یونان له روی شارستانیه ت و معارف و پېشکه وتی فکر و معنوی میژویه کی دره وشاوهی هه به، هه رجه ند مصریه کان و هندیه کان و گه له کانی تری رۆژه لات پیش یونان چونه ته ناو چوارچیوهی شارستانیه ته وه. به لām شارستانیه تی ئەمانه هه ریه که وه له رویه که وه رۆیشته وه شپوهی کۆمه لگه ی ته واوی وه ک یونان نه بوه، له کاتیکدا شارستانیه تی یونان یه شارستانیه تی کۆنی جهان یارمه تی ده رتیک گه وره بوه.

شارستانیه تی یونان له سه ده ی پینجه م پیش میلادی گه یشتوته لوتکه ی گه شه سه نندن و جوانی، ئەم ولاته ده که ویتته باشوری رۆژه لاتی ئەوروپا و ده که ویتته له باشوری رۆژئاوای شبه جزیره ی به لقان که نسبت به یونانی کۆن زۆر بجوکت و دیاری کراوتره. هه رجه ند سه رزه مین یونان به یه کتیک له دره وشاوه ترین و فراوانترین شارستانیه ت له و رۆژگار نه دا ده ژمردیت به لām وضعیت ژن له هه مو رویه که وه خوارو چه وساو ه بووه به هیچ شپوهیه که هاوتای ئە و پېشکه وتنه ی یونان نه بوه، له اسطوره ی یونانیدا ژنیک سه رجاوه ی به ده بختی و گرفتاری کۆمه لگه ی مرفایه تیه به ناوی پندوار که خه یاله و که لی یونان له هه مو رویه که وه ژنیا ن به خراپه و زلیلی دانا وه (علی اکبر ده خدا، 1139/321) له م رووه سقراط هه لسوکه وتی له گه ل ژندا به یه ک جور له ئە شکه نجه ده زانی له کاتیکدا له ناو ئەندامانی خیزانیکدا کوران مافی خویندن و و فیربونی زانسته جیاوازه کانی ئە و سه رده مه یان هه بو به لām کچه کان ده بو له ماله وه بمانایه ته وه و ئی شوکاره کانی ماله وه یان ئە نجام بدایه (مریم نورالدین فضل الله، 25:1405)

ویل دورانت ئە ئیت یه کیک له هۆکاره کانی شارستانیه ت کۆنی یونان ده گه رینیتته وه بو به شداری نه کردن و رۆل ژنان له کاروباری ئە و سه رده مه (ویل دورانت، 2:1376). به کورتی ژن له شارستانیه تی یونان جگه له کالیه کی بازرگانی له بازاردا که کرین و فرۆشتنی پتوه ده کرا و له دوای مردنی هاوسه ره که ی حقی ژیانکردنی نه ده ما (یحی نوری، 15:1353)

ژن له شارستانیه تی هند. ژنان له م سه رزه مینه شدا و اها لیتیان روانیون که سه رجاوه ی نه هامه تی و خواری کۆمه لگه ن و ده بیت خۆت به دوربگریت لیتیان و پشت نه به ستن به ژن به شیک بوه له یاسا کانی جینی ئە م ولاته (یحی نوری، 108:1353) وه هه روها پیتیان وابوه ژن ده بیت هه میشه له ژیر سه رپه ره شتی سه ره تا باوک دواتر هاوسه رو له پاشانیش کوره که ی. (ویل دورانت، 563:1376)

هه روها له سه رزه مین ایران کۆندا هیچ جیاوازیه کی نه بو له گه ل ئە م ناوچانه دا به تاییه ت له سه رده می مزده ک که رای گه باند پیاوان ده توانن هاوسه ری زۆریان هه بیت و هه روها

ثابنی ئیسلام، بویه ئیمه ش هه ستاوین به توژینه وه له رۆلی ژن له بلاوکردنه وه ی ثابنی ئیسلام له سه رده می که له مه ککه دا بوون. هه روها به هۆکاری سنورداری له نویسی ئە م توژینه وه که بو توژهر له ئارادا هه بوو، رونه که ئە نجام و ته واگردنی توژینه وه که درژده کردوه که ئە گه ر فراوانتر بوایه هه روها که می سه رچاوه ش هۆکاریکی تر بوو که نه مانتوانیوه زیاتر له م باره یه وه قسه بکه ین. هیوادارم ئیوه ش به چاویکی گه وره سه یری بابه ته که بکه ن هه روها چا و له که مو کورتیه کان بیوشن.

ئامانجی توژینه وه: ئە م توژینه وه یه لیکۆلینه وه یه کی زانستیان وه ئە کادیمیانه یه ده رباری رۆل و کاریگه ری ژنان له بانگه شه ی پیغه مبه ر (صل الله علیه وسلم) له مه ککه دا له سه ره تای بانگه شه که وه تاوه کۆچکردنی موسلمان ه کان بو مه دینه که باسی چه ند خاتوونیک به رتزمان کردوه که زۆر به که می ده بیتریت لیکۆلینه وه یه ک هه بیت باسی رۆلی ژن بکات له م ده ورانه دا بکات که ئیمه بتوانین تیبگه یین ژن که له پیشوترا له کۆمه لگه یه کدا ده ژیا نه نها وه کو کالو شتومه ک ده بیتر رۆلی چه بوه وه نایا هیچ کاریکی کردوه بو سه رخستنی ثابنی ئیسلام..

میتۆدی لیکۆلینه وه: له م لیکۆلینه وه دا په نامان بردۆته به ر به کاره یثانی چه نندین میتۆدی جیاواز بۆگه یشتن به ئە نجام و شیکاری بابه ته که، به لām زۆرچار هه و لدراره له نویسی ئە م توژینه وه دا پشت به میتۆدی لیکۆلینه وه ی میژووی شیکاری و ره خنه ی به ستریت، ئە مه ش به تیرامان و وردبونه وه له سه رچاوه میژویه کانی تاییه ت به بابه ته که گرفتی توژینه وه: نویسن ده رباری رۆل و کاریگه ری ژن له ده وران ئیسلامی به تاییه ت سه رده می رسول خودا گرفتی خۆی هه یه چونکه تا ئیستا لیکۆلینه وه یه کی ورد و زانستی له و باره یه وه نه کراوه، وه هه روها زۆربه ی سه رچاوه کان له زمانی بیانیه وه وه رگیرانم بۆکردوه به تاییه ت سه رچاوه فارسیه کان وه هه روها عه ره بیه کان وه هه روها لیکۆلینه وه یه ک نه نوسراوه تاییه ت به م بابه ته به لām ئیمه توانیومانه تا راده یه ک به سه ر ئە م گرفته دا زالبین. سه رچاوه ی توژینه وه: له م توژینه وه یه دا چه نندین سه رچاوه ی گرنگ به کاره اتوه که هه موبان سه رچاوه ی سه ره کی و گرنگ وه کو (رسول جعفریان: سپره رسول خودا، صفی الرحمن المبارکفوری: گولوی سه رمۆر، نوری، یحی: حقوق زن در اسلام، مجلسی، مجد باقر: بحار الانوار).

ناوه رۆکی توژینه وه: توژینه وه که پیکه اتوه له پوخته و پیشه کی و رۆل و کاریگه ری ژنان له بانگه شه ی پیغه مبه ر (صل الله علیه وسلم) له خۆ ده گرتیت که به م شپوهیه دارپژراوه (له ته وه ری یه که م باسله کراوه، ته وه ری دوهم، ته وه ری سییه م، ته وه ری چواره م وه هه روها له کۆتایدا ئە نجامی توژینه وه که خراوه ته رو.

له شارستانیه ته جیاوازه کانی تر که له لاپره کانی تر دا باسما ن کرد که به داخه وه ژن له کومه لگای عه رب له سه رده می جه هاله تدا به دهرنه بوه له کویلیایه تی و بارگانی کردن پیوهی به لام له هه تی کانداه توانین بلین ژن نازادی و ئیرادهیه کی سه ربه خوی هه بوه، پیزی لیده گیرا و له پیناویدا شمشیر هه لده کیشراو خوتن دهرنژرا، نه گهر پیاو بیویستایه بله و پایه یه کی باشی له ناو کومه لگادا هه بیت نه وه دهبوزور گو فتاری له گه ل ژن بوايه، نه گهر ژن خواستی له سه ر بوايه خیله کانی له سه ر ناشتی کوده کرده وه و به پیچه وانه ش. به لام له گه ل نه مه شدا هه ر پیاو سه ر داری مال بو وه خاوه نی بریاری کوتای بو له هه لپژاردنی ژندا دهبو ئافره ت بیده نگ بیت و له قسه ی که سوکاری دهرنه چیت و له ژیر چاودیری نه ودا شوی بگردایه نه مه له لای پیاو ماقولان به لام له ناو به شه کانی تری کومه لگای عه رب جوریک له تیکه لاوی له نیوان ژن و پیاو دا هه بو که گه یشتبوه ئاستی بی رهوشتی و به ره لای هه روه ها چه ن دین جوری هاوسه رگیری نادرست و زوره ملی له م کومه لگایه دا هه بون که (ابوداود) له خاتو عایشه (رض الله عنه) دهیگرتته وه که ژن هینان له جهاله تدا چوار شیوه بون یه کیکیان به و جوړه بو که له ئیستادا هه یه پیاوتیک داوای خوشک یا کچی پیاوتیک تری ده کرد و ماره ی ده کردو که دواتر پیغمبر هات رهنه نه کرده وه. وه ژن هینانی (استبضاع) وه هه روه ها جوړیک تری له ژن هینان به م جوړه بو که که متر له 10 پیاو له گه ل ئافره تیکدا ده خه وتن و دواتر که مندالی دهبو دهینارد به شوین پیاو ه کانداه و به یه کیکیان دهیوت نه م منداله له تویه نه ویش نه یده توانی نکوتی لیبکات.

هه روه ها له کاتی شه ردا نه گه رهاتو کومه لیک به سه ر کومه لیک تری تدا سه ر بکه وتنايه ژنه کانیا یان ده کرده کویله ی خویان و بوخویان حلالیان ده کردن.

له سه رده می جه هاله تدا فره ژنی سنوری نه بوه دو خوشکیان پیکه وه ده خواست، باوه ژنی خویان ده خواست کاتیک باوکیان بمردایه یان ته لاق بدایه (سوره تی نساء 22-23) وه ته لاقیش به ده ست پیاوانه وه هیه چ سنوریک بو نه مابوو.

زینا و به درهوشتی زور بلاو بو به تاییه ت نه م کاره یان له گه ل جاریه کانداه کرده که ابو داود له عمری کوری شعیب وه که نه ویش له باپریه وه گپراویه ته وه که وا جاریکیان پیاوتیک هاته لای رسو الله وتی فلانه کور کوری منه که له سه رده می جه هاله تدا له گه ل دایکی دروست بوم به لام پیغه مبه ر) صل الله علیه وسلم) فهرموی هیچ سکالایه ک له و باره وه وهرناگبردیت به لام ده کریت هه ندیک که سی استسنا که له م کومه لگایه دا هه بون وه دواتر روتی به رچاویان هه بو له سه ر خستی ئایینی ئیسلامدا باسبکه ین وه ک خاتو خه دیجه، هه روه ها ده کریت بلین دیاردهیه کی تریش له ناو نه م

ده توان هاوسه رگیری له گه ل دایک خوشک - کچی خوی بکات. هه روه ها له ده وره ی ساسانیه کانیشدا ژن وه ک که سینک ناوی نه هینراوه به لکو وه کو شتومه ک ناوی براوه، هه روه ها له مافه کانی خوی بیبه شبوه وه له هه مو رویه که که وه له ژیر سه رپه ره شستی پیاوانه تدا بوه (ویسل دورانت: 1376، 922): وه هه روه ها ژن مافی نه وه ی نه بو بی فرمانی پیاو بکات به پیچه وانه وه ده بوه هوکاری ده رکردنی له ماله وه (کریستیان بارتمه، 1337: 34).

به لام ژن له شارستانیه تی مصریه کانداه سه رزمین فرعه ونه کان که یه کیک بو له کو نترین نه وه سه رزمینانه میژوی شارستانیه ت تیدا ده ستی پیکردوه چوار هه زار سال پیش میلاد. اثار میژوی گرنگی وه کو نه هرامه کان و په ره ستگی له پاش ماوه ی به جیماوی نه وانه (ده خدا، 1373: 561). ژن رولیک نه وتوی نه بوله ناوخیزاندا هه ر وه ک خزمه تکار سه ریرکراوه و دهبو ئیشوکاره کانی ماله وه نه نجام بدات، به وته ی دکتور میخائیل ابراهیم، ژن مافی چونه دهره وه ی له مال جگه له خزمه ت معبودان وه پاشاکان نه بوه (المراه فی ظل اسلام، 25)) به لام ویل دورانت باوه ری وابه بارودوخی ژنان مصری له م کاتاندا به رامبه ر بارودوخی ژنانی میله تانی تر له ئیستادا باشر بوه (ویل دورانت، 1376: 197).

۲- ژن له شارستانیه تی عه رب:

به وته ی علمای بنچینه ناسی که به پیز جرجی زیدان له کتابه که یدا باسی له نسب عه رب کرده ده لیت خه لکی شبه جزیره عربستان دابه ش بوبون به دوبه ش له پیش هاتی ئایینی ئیسلام وه بنچینه یان ده گه ریتته وه بو سه ر نه م سی بنچینه یه.

-عرب بائده: عه رب بائده به و عه ربانه ده گوترا که خویان نه مابون ته نها ناویان مابویه وه له و رۆژگاره دا وه کو قهومی عاد- ثمود- طسم- جرهم- عملیق (جرجی زیدان، 653: /).

-عه رب عاریه: بریتین له و تیره عه ربانه ی که له پیشستی (عه رب) ی کوری (یش) جب) ی کوری (قحطان) که وتونه ته وه به عه ربی قحطانی ناسراوان (صفی الرحمن المبارکفوری، 2005: 10) که پیش عه دنانیه کان هاتونه ته شاره وه (جرجی زیدان، 653: /)

-عه رب موستعربه: نه وتیرانه که له پشتی ئیسماعیل که وتونه ته وه به عه ربی عدنانی ناسراوان و تیره ی زوریان لیکه وتونه ته وه وه وه کو حیمیه ر- که هلان که نه مانه ش له ناو خویاندا چه ند تیره یه کیان لیبوه ته وه (صفی الرحمن

المبارکفوری، 2005: 10) وه هه روه ها له م ناوچانه دا نیشته جیبون حجاز - نجد. ئیمه لیره دا ده مانه ویت باس کومه لگای عه رب بکه ین له م کاتاندا که ژن چو ن ژیاوه و ده وره ی چیبوه له کومه لگای عه ربیدا به رامبه ر روتی ژن

ولتان له ژیرناوی شارستانیته و پیشکوتن، نازادی له باربردن به شیوهیه کی قانونی هاتوته ناروا به شیوهیه کی زور بهربلاوه. به بروای سید القطب، زیانی ئەم فکره خراپه، تهنه به ناگابون ژن له کۆمه‌لگای جاهلی نیه، به‌لکو مرؤفایه‌تی له کۆمه‌لگایه‌یه کی لهو شیوه‌دا شه‌رمه‌زاره. ئیها نه کردن به ژن ئیها نه کردنه به پیکهاته‌ی پرپایه‌خی مرؤفایه‌تی و زینده به‌چالکردنی ئەو ناشرینکردنی خود مرؤف و به‌شیک له ژیان مرؤفایه‌تیه وه وه‌ستانه‌ویه به‌رامبەر به حکمت دروستکردنی خوداوه‌ند چونکه خودا هه‌ردوره‌گه‌زی دروست کردوه و ریزی لیکرتون (سید القطب، 2178:1400).

ته‌وه‌ری دووهم:

له‌م به‌شه‌دا باسی ئەو ژنانه ده‌که‌ین که رۆلێان هه‌بووه له بانگه‌شه‌ی پیغه‌مبهری محمد (صل الله علیه وسلم) به‌باشی وه‌هه‌روه ئەو ئافره‌تانه‌ی که به‌خراپی باسکراون و بستویانه روناکی ئەم په‌یامه‌ی که له‌ریگه‌ی جبرئیل (علیه‌سلام) به‌وه‌حی دابه‌زیوه بو سه‌روه‌ری مرؤفایه‌تی بکوژینه‌وه، به‌لام چونکه خودای گه‌وره‌ خۆی ئەم په‌یامه‌ی ناروده و ده‌یه‌وئیت بیگه‌به‌نیت به‌ته‌واوی جیهان هه‌موو خراپه‌کاران و دووره‌کان نه‌یان توانیوه به‌لاری‌ی دا به‌رن و تائیتاستاش که خودی ئەم په‌یامبهره له‌ژیاندا نه‌ماوه، ژماره‌ی په‌یره‌وانی له‌زیادبو‌ندایه‌وه خه‌ریکه به‌ته‌واوه‌تی جیهان ده‌گرته‌وه وه پیشبینیشی ده‌کری له‌داها‌تودا سه‌رتاسه‌ری جیهان په‌یره‌وی لیبکه‌ن، چونکه ئەم ئاینه ئاینی ئیسلام کاملترین ئاین و ته‌واوترین ئاینه که بو مرؤفایه‌تی هاتبیته‌ خواره‌وه. بۆیه هه‌رله‌سه‌ره‌تاوه تاوه‌کو ئیستا ئەوه‌ی به‌م دینه ئاشنای په‌یدا کردبیت و خوتبندوه‌ی بۆکردبیت ئیسلامی قبولکردوه مه‌گه‌ر که سانیکه‌که خودا ویستی له‌سه‌رنه‌بووبیت هیدایه‌تی بدات وه قورابانیه‌کی زۆر دراوه تاوه‌کو ئەم ئاینه به‌ ئیمه‌گه‌یشتوو چونکه نه‌یارو به‌ره‌تستکاری زۆری هه‌بووه چ پیا و چ ژن به‌لام ئیمه‌ مه‌به‌ستمانه لێره‌دا رۆلی ژنان باسبکه‌ین بۆیه دابه‌شمان کردوه به‌سه‌ر دوو ته‌وه‌ری ته‌وه‌ری یه‌که‌م خاتوو خه‌دیجه‌وه‌هاو شیوه‌کانی ته‌وه‌ری دووهم هه‌وسه‌ری ابو له‌ب.

۱- خدیجه‌ی که‌مین ژنی موسلمان:

میژوو ئیسلام له‌مه‌که‌دا به‌شیوه‌یه‌که له‌شیوه‌کان به‌ناوی خاتوو خه‌دیجه‌وه په‌یوه‌ندی داره، خدیجه‌ی که‌چی خویلد بن اسد عبدالعزی بن قسی- ده‌وره‌یه‌ری 15 سال پێش سالی فیل 555 میلادی له‌شاری مه‌که‌که له‌دایک بوه، قسی- بن کلاب باپه‌رگه‌وره‌ی خاتوو خه‌دیجه‌، توانی شاری مه‌که‌که کۆنترۆلکردن بکات که پێشتر له‌لایه‌ن خزاعیه‌کانه‌وه کۆنترۆل کرابوو، وه‌ خێلی قوره‌بیشی- گه‌یانده‌ لوتکه‌ی سه‌ره‌به‌ری و سه‌ربلندی چونکه پێشتر قوره‌بیش هه‌ندیکیان له‌ ده‌شتایه‌کان و هه‌ندیکیان له‌ شاخه‌کانی ئەوناوچه‌یه‌دا ده‌ژیان، ئەم پیاوه‌توانی هه‌موو

کۆمه‌لگایه‌دا هه‌بون وه‌ک زنده‌به‌چالکردنی که‌چه‌کان (صفی الرحمان المبارک فوری، 44-43:2005) که لێره‌دا باسی ده‌که‌ین.

۳- زنده‌به‌چالکردن:

له‌ناو کۆمه‌لگه‌ی عه‌ره‌ب یه‌ک نه‌ریت ناشرین هه‌بووه ئه‌ویش زنده‌به‌چالکردنی که‌چه‌کان بو چونکه پێیان وابوو که‌چی مایه‌ی نه‌هامه‌تی و په‌نج به‌خه‌سه‌ریه‌که ئەمیش له‌زۆریه‌کی له‌سه‌رچاوه‌کان باسی ئەم بابته‌یان کردوه که له‌م ناوچه‌یه به‌هۆکاری ئابوری وه‌ زۆرجا به‌هۆی ئەوه‌ی که له‌ جه‌نگه‌کاندا نه‌بن به‌کۆپه‌که‌چه‌کانیا زنده‌به‌چالکردوه هه‌رچه‌ند له‌ زۆر سه‌رچاوه‌شدا باس له‌وه‌ کراوه که گوايه‌ کورانیس له‌وه‌ پرۆسه‌یه به‌ده‌ر نه‌بون له‌به‌ر هه‌ژاری کۆژراونه‌لام به‌هۆی ئەوه‌ی کور که‌متر توشی عه‌یب و عاریانی ده‌کرد هه‌روه‌ها و بۆجه‌نگ پنیوستیان به‌ کور هه‌بووه که‌متر کوره‌کان کۆژراون. به‌لام قورئانی په‌رۆز له‌ جه‌ندین رونکردنه‌وه‌ی ئەم په‌تاره ناشرینه‌ی خه‌لکی ئەم ناوچه‌یه باسکردوه و بۆئه‌وه‌ی ئەم په‌تاره سه‌رده‌می جه‌هالته‌ نه‌هیلیتبه‌لگه‌ی قورئانی په‌رۆز که ئیمه‌ چه‌ند ئایاتیکی سوره‌تی نحل باسده‌که‌ین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَإِذَا بُسِّرَ أَحَدُهُمْ بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ (58)
يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُسِّرَ بِهِ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ (59)

له‌م دو ئایه‌ته په‌رۆزه‌دا زۆر به‌جوانی باسی له‌ وه‌ کردوه که گه‌ر بێت و کاتیک هه‌والی له‌دایک بونی که‌چی به‌یه‌کێک له‌وانه‌ بدری، له‌به‌ر ئەوه‌ی پێی ناخۆشه‌، ئەوا رۆخساری په‌ش هه‌لده‌گری و زۆری پیناخۆش ده‌بی.

ئه‌وه‌که‌سه‌ی خه‌به‌ری که‌چی پیدراوه، خۆی له‌ قه‌ومه‌که‌ی ده‌شاریته‌وه‌وه، خه‌فاناکات به‌وه‌ خه‌فاتیاریه‌ و شه‌رمه‌زارییه‌وه بچیته‌لایان، که‌به‌هۆی ئەوه‌که‌چی له‌دایک بوه‌ توشی بوه، دۆشدا ماوه، نازانی چ له‌وه‌ که‌چه‌ بکات: ئایا به‌زیندوی بیه‌ئیته‌وه‌، که‌مایه‌ی زه‌بونی و زه‌لیلی و سوکایه‌تیه‌، یا زنده‌به‌چانی بکات؟ هۆشیاری و بزانی، به‌راستی خراپترین حوکم و په‌ریاره‌ نه‌وان ده‌یده‌ن، که‌ که‌چی بۆخوا په‌ریاره‌ده‌ن و کوریش بۆخۆیان (بۆزده‌یه‌که له‌ زانایان، 273:2020) (بلوغ‌ الأرب: 51: /).

لێره‌دا زۆر رونه‌ که‌ خه‌لکی ئەم ناوچه‌یه له‌و کاته‌دا هه‌ربه‌ببستی هه‌واله‌که‌ که‌چیان ده‌بیت خۆیان به‌شه‌رمه‌زاری بینیه‌وه و هه‌روه‌ها به‌ سوکایه‌تی و زه‌لیلی لیکیان داوه‌ته‌وه‌، ئەم دو ئایاته په‌رۆزه‌ په‌رده‌ له‌سه‌ر کردار مشرکان ده‌ریاره‌ی ببستی ئەم هه‌واله‌ که‌ پێیان ناخۆش بوه‌ لاده‌بات (سید محمد حسین، 5: /)

هه‌روه‌ها شایانی باسه‌ ئەم بابته‌ له‌ جاهلیت مۆدێرن به‌شیوه‌یه‌کی تر هه‌یه‌ و دروست بوه‌ چونکه له‌ زۆریه‌کی له‌

بنه‌مانه‌ی خاتوو خه‌دیجه:

ئهم خاتوونه به‌ریزه جهانی ئیسلام دایکی ئیمانداران، خاوانی داوین پاک (خوالی رازی بیت) له خانواده‌یه‌کی عه‌رب به‌ناوی بنی زهره هاتوته دنیاوه. زهره کوری کلاب کوری مره کوری کعب بن لؤی یه که‌یه کیک بوو له و بنه‌مانه عه‌ربه‌بانه‌ی به‌ناوی قوره‌یش (ابن سعد، 133:1405) که له مه‌ککه‌دا نیشته‌جی بوون و به‌میوانداری هه‌ندیکی تر له گرنیگیه‌کانی عه‌رب به‌ناوبانگ بوون وه هه‌ندیکی تر له ناودارانمان هه‌یه وه‌کو عبدالرحمان کوری عوف و سعد کوری ابی وه‌قاص له‌م بنه‌مانه ناوداره (بنی زهره) هاتوونه‌ته دنیاوه. هه‌روه‌ها عالم و فقه‌گه‌وره‌ی وه‌کو محمد بن مسلم زهری له که‌سه‌ناوداره‌کانی ئهم خانه‌واده‌یه که‌یه کیک بوو له خویندکاره‌کانی مکتب امام باقر (ع) و امام صادق (ع) وه فضیلت پاراستنی میراث اهل بیت له‌ریگی نوسین و روایه‌ت کردنی احادیث ئه‌مانه له فقه و شریعت اسلامی بوو ئهم ده‌گه‌رتیه‌وه.

به‌نظر یعقوبی، نه‌سه‌ب خاتوو خه‌دیجه (ع) له‌قصی- که‌بایره‌ی چوارم پیغه‌مبه‌ری خوایه له‌گه‌ل رسول خودا یه‌کده‌گرته‌وه که ئهم نه‌سه‌به‌گه‌وره‌یه ده‌گه‌رتیه‌وه بو حه‌زه‌رتی ابراهیم پیغه‌مبه‌ر (علیه‌السلام) (یعقوبی، 118:1378).

باوکی خاتوو خه‌دیجه:

باوکی خاتوو خه‌دیجه (علیه‌السلام) یه‌کیک بوه له که‌سه‌دیاره‌کانی ناو خانواده‌یه‌کی خۆی، خویند بن اسد بن عبدالعزی بن قصی- بن الکلاب ناو بوو. (ابن جوزی، المنتظم، 316:1412) (ابوالفرج اصفهانی، علی بن حسین، 57). (زبیری، 230: /) له‌وه‌سه‌رجاوانه‌ی که‌له‌به‌رده‌ستی ئیمه‌دایه شتیکی ئ له‌باره‌ی ژبانی باوکی خاتوو خه‌دیجه‌وه نه‌درک‌اندوه، جگه‌له‌ئه‌وه‌ی که‌وتویانه‌ خویید پیاویتی شریف، گه‌وره، پیاوماقول و سه‌خواه‌ت بوه به‌لام هه‌رته‌وه‌نده به‌سه‌بلیین که‌ئهم که‌سه‌کچتیکی پاکداوینی وه‌کو خاتوو خه‌دیجه‌ی هه‌بوه (یعقوبی، 21:1378).

دایکی خاتوو خه‌دیجه ئافره‌تییکی به‌ریز به‌ناوی فاطمه کچی زانده بن الاصم بن هرم بن رواحه بن حجر بن عبد بن معیص بن عامر لؤی بوو. (یعقوبی، 21:1378).

خاتوو خه‌دیجه (علیه‌السلام) چه‌ند براهیه‌کی به‌ناوی نوفل بن خویلد که‌باوکی وره‌قه بوو، حزام بن خویلد که‌باوکی حکیم بوو، عوام بن خویلد که‌باوکی زبیر بوو هه‌بوه‌ه. هه‌روه‌ها چه‌ند خوشکیشی. به‌ناوی هاله کچی خویلد، رقیه کچی خویلد، خالد کچی خویلد، (محمد بن حبیب بغدادی، 100) طاهره بکچی خویلد هه‌بووه (ابن حجر عسقلانی، 224:1338).

له‌دایک بونی خاتوو خه‌دیجه :

خاتوو خه‌دیجه له‌باشترین شوینی دنیا هاتوته‌ته دنیاوه که‌ئهمیش شاری مه‌ککه‌ی پیرۆزه، هه‌روه‌ها له‌ خانواده‌یه‌کی

قوره‌یش یه‌کیخات له‌ شاری مه‌ککه‌وه‌ دوروبه‌ری کعبه‌ی پیرۆز و پیشوازی لیکردنی حاجیان به‌قوره‌یش واجب کرد. خاتوو خه‌دیجه هه‌ر زهمانی له‌گه‌ل بابه‌تیکدا کو‌ده‌بیته‌وه، له‌یره‌دا خاتوو خه‌دیجه ده‌رواته‌لای وره‌قه بن نوفل بن اسدکه‌ کتابی ده‌خوینده‌وه‌وه و له‌ اهل تورات هه‌ندیکی شتی بیستبوو، واپنده‌چیت بنه‌مانه‌ی خاتوو خه‌دیجه له‌رووی رۆشنیری‌یه‌وه له‌سه‌ره‌وه‌دا بوون، خودایش خۆی ده‌یه‌ویست ئهم خاتوونه بگه‌یه‌نه‌ته په‌له‌یه‌کی بالآ له‌وه‌سه‌رده‌مه‌دا، ئه‌وه‌له‌رووی نه‌ژاده‌وه‌باشترین بنه‌مانه‌وه‌له‌رووی دارایی، باشترین ژنان قوره‌یش بوو.

خاتوو خه‌دیجه له‌کاتی ته‌مه‌نی گه‌نجیدا له‌یه‌کیک له‌شه‌وه‌کاندا خه‌ویکی سه‌یری بیینی وه‌ وره‌قه بن نوفل تعبیری خه‌ونه‌که‌ی بو‌کردبوو که‌ زمانی عبری ده‌زانی، له‌وه‌ رۆژه‌وه‌ که‌ خه‌ونه‌که‌ی بو‌تعبیر کرد هیچ کاتیک ئهم خه‌ونه

له‌خه‌یالی ئه‌وه‌ ده‌رنه‌چوو، خونی بیینی خوینیک له‌سه‌ر مه‌ککه‌ جولاو و به‌ره‌وه‌ روی زه‌وی هات نزیکت‌ر بوه له‌ زه‌وی خاتوو خه‌دیجه سه‌یری ده‌کرد تابزانیته‌ به‌ره‌وه‌ کو‌ی ده‌روات خو‌ره‌که‌ رۆشته‌ ناو مالی خدیجه‌وه، که‌ئهم خو‌ره‌ رۆشناییه‌کی سه‌رسوره‌یننه‌ری هه‌بوو (یعقوبی، 118:1378).

خاتوو خه‌دیجه له‌کاتی پنگه‌یشتنیدا له‌گه‌ل عه‌تیق بن عائد مخرووی هاوسه‌رگیری کرد و کچتیکی لی هه‌بووه، به‌ناوی هند بن ابی هاله هه‌ر به‌م هۆیه‌شه‌وه‌ بو که‌ خاتوو خه‌دیجه به‌ناو ام هند بانگ کراوه، شایه‌نی باسه ئهم کچه‌ی خاتوو خه‌دیجه باوه‌ری به‌دیینی ئیسلام هیناوه و له‌ جه‌نگه‌کاندا به‌شداری کردوه که‌ دیار نیه‌ ئایا جه‌نگ به‌در بوو یا جه‌نگی ئوحد هه‌روه‌ها له‌ جه‌نگی جمل به‌شداری کردوه و شه‌هید کراوه له‌ سوپای امام علی دابوو (ابن کثیر، 35:1383) اتوو خه‌دیجه کاتیک گه‌یشتوته‌ نزیکی چل سالان چنیکی بازگان و سه‌روه‌ت و مالی هه‌بوه و خاوه‌ن شه‌ره‌ف بووه، و له‌خانوویه‌کی دوونه‌میدا ژبانی به‌سه‌ربردوه، غلام و که‌نیزه‌کی هه‌بوه و له‌ چوارده‌وری بون، ئهم ثروت و پارانه‌ی له‌ باوکیه‌وه‌ بو به‌جی ماوو هه‌ندیکیش ئه‌لین ئهم ئه‌روه‌ته‌ی له‌ هاوسه‌ره‌کانیه‌وه‌ بو به‌ جی ماوه. به‌لام به‌ئه‌گه‌ریکی زۆره‌وه‌ پیده‌چیت ئهم ئه‌روه‌ته‌ی له‌ هاوسه‌ره‌کانیه‌وه‌ بو به‌جی ماویت، چونکه‌ خاتوو خه‌دیجه باوکی پیش جه‌نگی فجار له‌ده‌ست دابوو (مانگی ره‌جه‌ب له‌لای عه‌ربه‌کان حه‌رام بوو و له‌م مانگه‌دا شه‌ریان نه‌ده‌کردبو‌یه‌ ناو‌نرا جه‌نگی فجاری واته‌ گوناه‌ی که‌ گه‌وره‌بوو به‌ شیوه‌ ناو‌نرا ئهم جه‌نگه‌ له‌سه‌ر بازگانی بوو یا له‌سه‌ر ژن که‌ شه‌ره‌که‌ له‌نتوان دو که‌سدا ده‌هاته‌ ئاراوه له‌ پاشان به‌شه‌ری دوو قه‌بیله‌ کو‌تای ده‌هات). خاتوو خه‌دیجه زۆریه‌ی ژبانی له‌ کاتیکدا ده‌برده‌سه‌ر که‌ هیشتا ئیسلام په‌یدا نه‌بوو.

پاکداوینی یه کیکی تر بوو له خاسیته کانی رهوشتی خاتوو خه دبیجه، که راویان هه موویان هاواران له سه رهوهی که خاتوو خه دبیجه یه کیکی بوه له پاکیزه ترین و پاک داوینترین ژنان نه و سه رده مهی شاری مه ککهی پیروژ و خپلی قورهیش که دوربوه له هه موو رهوشته ناشینه کانی نه و سه رده مه که باوبوه و و هه روهها به رده وام وه کو نمونهی چنان ناوی براوه.

دهستکراوهی یه کیکی تربوه له رهوشته به رزه کانی نه م خاتونه به ریزه به تایبته به رامبه رکه سانی موسلمان و بینه واه، قورهیش سهخت ئازار و نه شکه نجهی تازه موسلمانانه کانی ده دا، خاتوو خه دبیجه رولینی گه وره ی بیی له یارمه تی دانی نه م که سانه له روی داراییه وه.

کاتیک پیغه مبه ری خوا (صل الله علیه وسلم و بنی هاشم له دوئی ابوطالب زیندان کرابون وه خپلی قورهیش مه جبوریان کردن له و دله دا بمیننه وه تا دهرمن هیچ که س جگه له خاتوو خه دبیجه یارمه تی و هاوکاری نه ده کردن، هه روهها مسوفاتیانی ده گرتنه ته ستو به م شیوه یه رولینی گرنگ و کاریگه ری هه بوو له یارمه تی دارایی موسلمانانه کاند.

خاتوو خه دبیجه به شیوه یه که دهستکراوه بوو له به خشیی سهرهوت و سامانی له پینا و نیسلا م، که چل مه رو حوشتری دایه پیغه مبه ر که بوکو چکردنی ژنان ناماده کرابوو (ابن اثیر جزری، 215:).

خاتوو خه دبیجه یه کیکی تر له سیفات رهوشتی نه وه بوو زور حهزی به کاری تجارت بوو، له م شارهدا دهستی دابوویه کاری بازرگانی و له نه نجامیشدا ببوه خاوهن سهرهوت و سامانیکی زور به شیوه یه که هیچ یه که له چنانی قورهیش نه گه بشتبون به م پله و پایه له روی داراییه وه.

سه بارهت به پله و پایه ی خاتوو خه دبیجه له سه رده می جه هالتدا ده کریت بلین له نیو قورهیشدا پله و پایه یه کی زورباشی هه بوه، هه روهها نه م خاتوونه به طاهره بانگ ده کرا (ذهبی، 161:)

خاتو خدیجه و اسلام:

یه که مین که س که نیسلا می قبولکرد و باوه ری به نیسلا م هینا له دوای پیغه مبه ری خودا خاتو خه دبیجه ی هاوسه ری بو پیغه مبه ر (صل الله علیه وسلم) هه موسائیک بو ماوه ی یه که مانگ ده رهوشته ده رهوه ی شاری مه ککه ی پیروژ و له نه شکه وتی حرا به ته نها ده مایه وه و خه ریکی خودا په رهستی بووه بیری له دروستکراوه کانی خوداو دروستکاری جهان ده کرده وه وه درویشانیس له م کاته دا ده اته نه لای نه شکه وتی حرا و خواردنیان لی وه رگرتوه وه پاشانیس ده اته وه مککه و حهوت جار طه وافی که عبه ی پیروزی ده کر و ده گه رایه وه ماله که ی خوی، نه مه یه کیکی بو له رهوشته کانی پیغه مبه ری خودا که ده کری بلین نه م کاره ته نها خودا خستبویه دلیه وه هیچ

به ناوبانگ گه وره بوه و به پاکداوینی و به پیرو جوانترین رهوشته وه گه وره بو که بوه که سیک نمونه ی ناو کچانی عه رب هه روهها لیها توو دانا بوه. سه بارهت به ناوانی نه م خاتوونه باوکی ناوی ناوه خدیجه، هه ربه مندالی نازناوی لینراوه، چونکه عه رب عاداتی و ابو بو نه وه ی منداله کانیان ریزو هه یبه تیان هه بیت چه ند نازناوکیان لیناوه وه کو (طاهره)) چونکه زور پاکداوین و مطهر بوه (کحالم، عمر رضا، 275:). سه بارهت به خاسیه ته کانی رهوشتی خاتوو خه دبیجه ده کری بلین خاتوو خه دبیجه باوه ریکی به هیزی به خودای گه وره هه بوه، و به یه قینیکی زوره وه خودای گه وره ی ده په رهست هه ر له به ر نه وش بوو روو به روی رق و کینه ی قورهیشیه کان بوویه وه چونکه نه و له دله وه باوه ری ته وای به په ره رده گار هینا بوو و په رهستی بت ی به کاریکی گالته ئامیزو ناشرین داده نا و هه روهها یه که مین که سینک بوو که باوه ری به پیغه مبه ر (صل الله علیه وسلم) هیناوه.

راویان نه ئین، دایکی ئیمان داران به رده وام نه م نزایه ی ده و ته وه (یاحی یاقیوم، برحمتک استغیث فاعنی، ولانکلکی الی نفسی- طرفه عین أبدا، واصلح لی شانی که) که نه م نیشانده ر نه وه یه که خاتوو خه دبیجه باوه ریکی پته وی به خودای گه وره هه بوه (مجلسی، 1403: 224).

هه روهها هه ر سه بارهت به خاسیه ته کانی رهوشتی نه م خاتونه به ریزه ده کریت بلین خاتوو خه دبیجه خاوهن ئیراده یه کی به هیز بوو له کاتیدا باوه ری به ئاینی نیسلا م هینا و بانگه شه ی پیغه مبه ری بو دینی نیسلا م قبول کرد توای دارایی و ماله که ی خسته خزمه تی ئاینی نیسلا م وه، هه رچه ند رو به روی چه ندین مه ترسی گه وره له لایه ن به ره هئستکارانی نه م ئاینه وه بووه به لام هیچ گرنگیه کی پیمان نه دا به پیچه وانه وه هه میسه ئیراده ی خوی به هیز ده کرد بو سه رخستی ئاینی نیسلا م، خاتوو خه دبیجه له لایه ن په ره رده گاره وه هه لئیرد رابو له حدیثیکدا هاتوه له ابوالحسن یه که م امام کاظم (ع): خودا له نیوان ژنان جهان دا چوار ئافه رتی هه لئیرد که نه وانیش، مریم کچی عمران، آسیا، خدیجه، فاطمه کچی محمد (صل الله علیه وسلم) بوون. (محمد باقر، 1403: 20).

شایانی باسه یه کیکی تر له خاسیه تی رهوشتی خاتوو خه دبیجه ئارمگری بوو له به رامبه ر ئازارو مهینه تیه که که دوای باوه رهینان به خودای تا ک و ته نها بویه وه، ئارمگری کرده پیشه، له پاش باوه رهینان به خودای تا ک و ته نها ئیتر له ناو بنه ماله که ی رو به روی قسه ی ناخوش بوویه و هه روهها چنانی خرم ته رکیان کرد، به لام خاتوو خه دبیجه صبری گرتو هه موو شتیکی به خوی خوی سپارد و هه موو ماندوبون و هاوکاریه کانی ته نها له پیناوی خودای گه وره دابوو.

پێغه‌مبەریشدا بکات داواکاریکی زۆری هه‌بوو وه‌ ده‌وله‌مه‌ندترین ژنی خێلی قوره‌یش بوه‌ (ابن جوزی، 314:1406) له‌ پێغه‌مبهری نازیرمانه‌وه‌ گێراویانه‌ته‌وه‌ که‌ فه‌رمویه‌تی (هیچ سه‌روه‌تیک به‌من سوودی نه‌به‌خشی. به‌ شیوه‌ی سامان و دارایه‌که‌ی خاتو خدیجه‌) هه‌روه‌ها دارایی خاتو خدیجه‌ی به‌کاره‌یناوه‌ بۆ یارمه‌تی بی‌باوکان و هه‌ژاران.

ده‌بی‌بو‌تریت که‌ له‌کاتی گه‌مارۆدانێ پێغه‌مبهری یارانی له‌شیوی ابوطالب، سه‌روه‌ت و سامانی خاتو خدیجه‌ له‌ پاراستنی بی‌هاشم دا به‌کاره‌یناوه‌ تا راده‌یه‌ک که‌ له‌ سه‌رچاوه‌کاندا باسکراوه‌ ابو طالب و خاتو خدیجه‌ هه‌موو سه‌روه‌ت و سامانیان بۆ پارێزگاری کردن له‌ ئه‌م خه‌لکه‌ و سه‌رخستنی ئیسلام به‌کاره‌یناوه‌، له‌کاتی گه‌مارۆدانه‌که‌ی شیوی ابوطالب دا، حکیم بن حزام برازای خاتو خدیجه‌ به‌ و شتر گه‌نم و خورما بارده‌کرد و به‌زه‌حمه‌ت و ترسیکی زۆره‌وه‌، ده‌یگه‌یاندا به‌ بی‌هاشم خودای گه‌وره‌ ئه‌م کارانه‌ خاتو خدیجه‌ی به‌یه‌کێک له‌نعمه‌ته‌ گه‌وره‌کانی خۆی بۆ به‌نده‌ هه‌لبێژدراوه‌ که‌هی خۆی محمد (صل الله علیه وسلم) هه‌ژمارکردوه‌، هه‌روه‌ها پێغه‌مبهری مه‌زنیش له‌پای به‌خشنده‌ی و هاوکاریه‌کانی خاتو خدیجه‌ بۆ سه‌رخستنی ئیسلام و رسول خودا هه‌میشه‌ به‌گه‌وره‌ی ناوی هه‌یناوه‌.

دایکی ئیمانداران خاتوو خدیجه‌ (علیه سلام) رۆلێکی به‌رچاوی هه‌بوو له‌ سه‌رخستنی ئایینی ئیسلام، له‌دژوارترین و سه‌خترین بارودۆخه‌کانی که‌توشی موسلمانه‌کان بوه‌ته‌وه‌له‌و پوژگارانیه‌ی که‌ قوره‌یش هه‌وێ ئه‌دا ئه‌م رونکی دینی ئیسلامه‌ خامۆش بکات، له‌کاتی که‌دا که‌جگه‌له‌ ابوطالب و ئه‌م خاتونه‌ به‌ریزه‌نه‌بیت که‌پشتیوانیه‌کی سه‌ختیان لێده‌کرد، هه‌ربۆیه‌ ئایین ئیسلامیش رێزێکی زۆری له‌خاتوو خدیجه‌ ناوه‌ و هه‌روه‌ها خوای گه‌وره‌ خۆی به‌ جبرئیلدا له‌ رێگه‌ی وه‌حی که‌ به‌ پێغه‌مبهری راگه‌یانداوه‌ که‌خودای گه‌وره‌ سلاوی له‌ خاتوو خدیجه‌ لیکردوه‌، له‌به‌رامبهر ئه‌م سلاوه‌شدا رۆحی خاتوو خدیجه‌ ئاسوده‌بوو هه‌روه‌ها ئه‌میش سلاوی ناردوه‌ بۆخودا و هه‌روه‌ها سلاویشی له‌ جبرئیل کردوه‌ (ابن حجر عسقلانی، 408:1338).

هه‌روه‌ها خاتوو خدیجه‌ ره‌زاو ره‌حه‌تی خوای له‌سه‌ر بیت جیگه‌یه‌کی به‌رز و بلندی له‌به‌هه‌شتدا بۆ دیاری کراوه‌ که‌ پێغه‌مبهر (صل الله علیه وسلم) له‌لایه‌ن خوداوه‌ ئه‌م مژده‌یه‌ی پێگه‌یانداوه‌، پێغه‌مبهر فه‌رمووی (فرمانم پیکراوه‌ که‌ مژده‌ی کۆشکیکی مرواری بده‌م به‌خاتو خدیجه‌ که‌له‌به‌هه‌شتدا بۆی دروس‌تکراوه‌ که‌ تێدا نه‌هه‌یلاکی هه‌یه‌وه‌ نه‌ماندووون) (یعقوبی، 222:1378) (مجلسی، 7:1403) که‌شا عیرێکی له‌م باره‌یه‌وه‌ ووتویه‌تی:

بیت خویند المکرم الماجد المؤید المعظم

که‌ســـــــــیک ئـــــــــه‌مـــــــــری پینـــــــــه‌کردبو (رســـــــــول جعفریان، 225:1392) تاوه‌کو کاتی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی په‌یامی پیرۆزی خودا، که‌ له‌م ساله‌دا خاتو خدیجه‌ی له‌گه‌ڵ خۆی بردبو (طبری، 9:1362). به‌م کاره‌ش ده‌وتریت (تحنث) واته‌ خۆدورخستنه‌وه‌ له‌تاوان (رسول جعفریان، 225:1392).

ابن هشام ده‌یگێژته‌وه‌ که‌ پێغه‌مبهر فه‌رموی (شه‌وی 24 رمضان خه‌وتبوو موچاوه‌ کانم چوبوه‌ خه‌وکه‌ جبرئیل (علیه سلام) به‌دیاری که‌وت و نامه‌یه‌کی به‌ده‌سته‌وه‌بو ئه‌م‌ری پیکردم و فه‌رموی بخوینه‌، منیش وتم ناتوانم بخوینم ئه‌ویش منی گرت و توند گوشیم به‌خۆیه‌وه‌ وتی بخوینه‌ وتم ناتوانم بخوینم، جاری دوه‌م فرمائی پیکردم وتی بخوینه‌ وتم ناتوانم، بۆجاری سێهه‌م وتی بخوینه‌، له‌ترسان وتم چی بخوینم؟ فه‌رمویا قرا باسم ریک اللزی خلق. (1)... باشان ئه‌م ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌م خویند و جبرئیل (علیه سلام) له‌لای من رۆیشتعایشه‌ ره‌زای خوای له‌سه‌رییت فه‌رمویه‌تی که‌ هانه‌ خواره‌وه‌ی وه‌حی له‌ ئه‌شکه‌وتی حرا له‌کاتی که‌دا بوه‌ که‌ پێغه‌مبهر به‌ ئاگ بوه‌ و نه‌خه‌وتوه‌ ته‌نها سه‌ره‌تای پێغه‌مبهریه‌تی که‌ به‌دیاری که‌ت لێی به‌خه‌ونی راستی بوه‌ که‌ هه‌رخه‌ونێکی ده‌بیینی وه‌ک ستێنده‌ی به‌ره‌به‌یان به‌دی ده‌هاترسول جعفریان، هه‌ 230). به‌لام له‌کتابی گولوی سه‌رموردا که‌ نوسه‌ره‌که‌ی صفی الحمن المبارکفوریه‌ نوسیویه‌تی دابه‌زینی وه‌حی بۆ پێغه‌مبهر له‌ شه‌وی دوشه‌مه‌می 21ی رمضان سال (610z) بوه‌ که‌ ئه‌و کاته‌ ته‌مه‌نی پیرۆزی 40 سالی قه‌مه‌ری بوه‌. پاشان پێغه‌مبهر به‌م ترسه‌ گه‌وره‌وه‌ گه‌رایه‌وه‌ بۆمال و به‌ خاتو خدیجه‌ی فه‌رموو دامپۆشن له‌پاش ئه‌وه‌ی که‌ ترسه‌که‌ی نه‌ما ئه‌م روداوه‌ی بۆخاتو خدیجه‌ گه‌رایه‌وه‌وه‌ فه‌رموی به‌راستی ئه‌ترسم شتیکم

لێقه‌وما بێت ئه‌ویش وه‌لامی دایه‌وه‌ و فه‌رموی سویندبیت به‌خوا خوای گه‌وره‌ هه‌رگیز سه‌رت شو‌رناکات، به‌راستی تۆ په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی به‌جێ ده‌گه‌یه‌نیت، یارمه‌تی نه‌دار ده‌ده‌یت، رێز له‌میوان ده‌گریت (صفی الرحمن المبارکفوری، 74:1386) ده‌کریت بلێین که‌خاتوو خدیجه‌ هه‌ر له‌سه‌ره‌تای دابه‌زینی وه‌حی باوه‌ری به‌ پێغه‌مبهر هه‌یناوه‌ و هه‌موو قسه‌کانی ئه‌وه‌ی به‌راست زانیوه‌ و یه‌که‌مین که‌س بوه‌ له‌ ژنانی عه‌ره‌ب و هاوکاری کارانی له‌سه‌ر خستنی ئیسلامدا. هه‌روه‌ پێغه‌مبهر کاتیک دلته‌نگ ده‌بو هاته‌وه‌ لای خاتو خدیجه‌ و ئارام ده‌بو به‌وه‌ به‌ لاوانده‌وه‌وه‌کانی ئه‌م خاتونه‌ به‌ریزه‌

کاریگه‌ری خاتو خدیجه‌ له‌ ئیسلام:

خاتو خدیجه‌ یه‌که‌مین هاوسه‌رو یه‌که‌مین ژنی موسلمانه‌ که‌ یارمه‌تیه‌ داراییه‌کانی ببوه‌ هۆکاری ده‌وله‌مه‌ندی رسول خودا، وه‌کو له‌سه‌رچاوه‌کاندا باسکراوه‌ خاتوو خدیجه‌ به‌هۆکاری ئه‌وه‌ زۆر ده‌وله‌مه‌ند بوو له‌ پیش ئه‌وه‌ی هاوسه‌رگه‌ری له‌گه‌ڵ

ئاینی ئیسلام بو. له م ماوه یه د پیغه مبه ر له خاتوو خه دیجه خاوه ن چهوت مندأل بوو به ناوی قاسم، طاهر، طیب ههروه ها زینب روقیه، ام کلثومو فاطمه هه رسی کوره که ی هه ر به منائی مردن به لام کچه کانی گه یشتن به دینی ئیسلام و ئیسلامیان قبولکردو له و پیناوه شدا کۆچی کردوه بو مه دینه. (طبری، 1362:9)

کۆچی دواي خاتوو خدیجه (رضی الله عنه): زیاتر سه رچاوه میژویه کان، کۆچی دواي خاتو خدیجه له سالی ده یه م پیغه مبه رایه تی ده زانن، واته سی سال پیش کۆچی پیغه مبه ر (صل الله علیه وسلم) و مسلمانان له شاری پیروزی مه ککه وه بو شاری مه دینه پیروزی وه ههروه ها ته مه نی خاتو خدیجه کاتیک وه فاتی کرد 65 سال بو به لام به وته ی بیهقی له کتاب دلائل النبوه خاتو خه دیجه 50 سال ته مه نی بوه (بیهقی، 1405:72) ابن سعد کۆچی دواي خاتو خدیجه 35 رۆژ وه مان سال کۆچی دواي ابوطالب دیاری ده کات ( ). وه هه ندیک له میژوونوسانی تر کاتی مردنی خاتو خدیجه له رمضان سالی ده یه م پیغه مبه رایه تی ناوده به ن که مای پیغه مبه ریش (ابوطالب) له هه مان سال دا کۆچی دواي کرد (مقریزی، 1420:45) و پیغه مبه ریش ته م سالی به عام الحزن ناوبردوه واته سالی دابارینی خه مه کان. پیغه مبه ری خودا خاتوو خه دیجه ی به دهستی خۆی ناشت به لام تا ته و کاته نوژیی مردوو واجب نه بوو بویه نوژیی له سه ر نه کراوه. (ابن منظور، 1404:275).

3- ام سه له مه: (ام المؤمنین): ام سلمه ناوی هند کچی حزیفه کوری مغیره که ناوانبو به ام سلمه دایکی عاتکه کچی عامر کوری ربیعه کنعانیه. هاوسه ری یه که می ابو سلمه بو عبدالله کوری عبدالاسد مخزومی که چوار مندالی به ناوه کانی سلمه، عمر، دره و زینب بۆهاورده دنیا. ام سلمه و هاوسه ری به که مین هاوسه ریون که پیشوازیان له دینی ئیسلام کرد و به گیان نازاره کانی کری.

ام سلمه هاوسه ری ابو سلمه یه کتیک بو له و ئافره ته به زینانه ی که هه ولئیک زۆری بو سه رخستنی دینی ئیسلام داوه وه له و پیناوه شدا قوربانی زۆری داوه و توشی نازاری دابیرانی له مندالی بوه و ههروه ها هاوسه ره به رتزه که شی که (ابوسلمه) بو و زۆری خۆشده ویست هه رگیز پشتی تینه کردوه له خۆشی و ناخۆشیه کانی ژیان له ده ستداوه و گه یشتوه به پله ی شه هیدی. ام سلمه یه کتیک بو له و که سانه ی که له گه ل هاوسه ره که ی کۆچی کردوه بۆچه به شه و که گه رایه وه بۆمه ککه کۆچی کرد بو مدینه دواي ته وه ی که هاوسه ره که ی کۆچی کرد بو مه دینه پاش سائیک، خزم و کهس و کاری ابو سلمه کوره که یان لی سه نده وه نه یان دابیری (ام سلمه) ته سپر بو لای قه ومه که ی خۆی بنو مغیره. هه مو رۆژیک ده رپه یشته

لها من الجنة بيت من قصب لاصخب فيه ولانصب وهذه صورة لفظ الخبر عن النبي المصطفى المطهر هاوسه رگری خاتوو خه دیجه (علیه سلام) له گه ل پیغه مبه ری خودا له کاتیکدا بو که ته م خاتوونه گه شتبه ته مه نی چل سالن بو وه پیغه مبه ریش ته مه نی بیست و پینج سالن بو، ابن هشام له باره ی ته م هاوسه رگریوه نوسیویه تی خاتوو خه دیجه سهروه تیک زۆری هه بوو به رده وام ته م سهروه ته ی ده دا به خه لکی کاری بازرگانیان بو ده کرد، ویستی له م چاره دا سهروه تیک زۆر بنیترت بو بازرگانی و متمانه ی به کهس نه بوو وه ده یزانی جگه له رسول خودا که سیک تر له مه ککه دا ته مینتر نه، که سیک نارده لای مجد و پی وت ده مه ویت شتومه کتیک زۆر بۆشام ره وانه بکه م ته گر هاوو قازانجی زۆرم کرد ته وه ی ده مدا به که سانی تر ته یدم به تو، ته وه بو پیغه مبه ر (صل الله علیه وسلم) به سهروه ته که ی خاتوو خه دیجه وه به ره و شام به ری که وت، که غلامه که ی خاتوو خه دیجه ی له گه لدا بوو ناوی مه سه ره بوو، خاتوو خه دیجه به پیی گپراوه مه میژوویه کان فه رموی قازانجی رسول خودا دوو هینده ی که سانی پیشوو ده بیت له م کاروانه بازرگانیه دا ته وه بوو دوو حوشتری ده دا به که سیک کردی به چوار بو پیغه مبه ری خودا (قاضی ابرقوه، 1360:170)،

طبری له م باره یه وه نوسیویه تی که له روایاتی جۆراو جۆروه وه وه ری گرتوه که له گه ل گپراوه وه کانی ابن هشام و ابن سعدا یه کتیکن، به لام ابن شهاب زه ری گپراویه تیه وه ته ئیت خاتوو خه دیجه یه کتیک له گه ل پیغه مبه ری خودا نارد بو بازاری حباشه له تیهامه بو کاروباری بازرگانی.

له پاش ته وه ی که له م سه فه ره گه رانه وه بو مه ککه و خاتوو خه دیجه سود و قازانجی زۆری بیی له م کاره ی و امانت پاریزی رسول خودا ی بیی، نه فیسه ش که له گه لپیاندا بوو دوو حاله تی نامۆ بیی له پیغه مبه ر که دواتر باسی کرد بو خاتوو خه دیجه ، بویه خاتوو خه دیجه پیشنیهادی هاوسه رگری له گه لدا کرد وه پیغه مبه ریش به داواکه ی رازی بوو وه وتی به مامه کانی حمزه و ابو طالب ته وانیش رازی بوون وه هاوسه رگری له گه لدا کرد (قاضی ابرقوه، 1360:171).

مجد بن جریر گبری له ابن عباس وه گپراویه تیه وه که پیغه مبه ر (صل الله علیه وسلم) خوستگاری خاتوو خه دیجه ی له مامی عمرو بن اسدی خاتوو خه دیجه کردوه چونکه باوکی پیش جهنگی فجار مردبوو (سید علوی، 1368:35).

دواي هاوسه رگری خاتوو خه دیجه له گه ل پیغه مبه ر (صل الله علیه وسلم) بۆماوه ی پانزه سال به ئارامی و خۆشی پیکه وه ژیاون ته م ماوه یه زۆر پیروزی بوو چونکه ماوه ی پیکه یشتن و کامل بونی عه قل رسول خودا بوو که خواي گه وره ده یه ویست هه لپتیرت بو پیامیک زۆر گه وره و پیروزی، که ته ویش په یامی

ابو سلمه چونکه له پيشتر له جهنگ احد به سه ختی بريندار نه بپت مه له هم و چاره سه ره کان سودی ناپت بويه شه هيد ده بپت و ام سلمه ش بير نه و قسانه ی ده که و تپه وه که فه رموی خدا یا ام سلمه له من باشتر به شوبده به لام به هوی نه وهی ته مه نی زوری کردبو که س له خوی رانه بیی به هاوسه ری قبول بکات جگه له ابوبکر و عمری کوری خطاب (رضی الله عنه). به لام پیامبر اکرم که گوئی له و قسه یه بو داواکاری لیکرد بو خوی که به هاوسه ری قبول بکات به لام داواکاری ابوبکر و عمری خلیفه ی مسلمانان قبول نه کرد به لام هیچ پینه و ترا له به رده م داواکه ی پیامبر ته نها وتی من نافرته یی که ته مه نم بو تپه وهی که ره نگه به م به هانه یه پیامبر (صل الله علیه وسلم) له و خواسته نه په شیما بپته وه به لام په به پنجه وانیه ژنان ئیستا ضعی خوی له و بواره وه باسکرد و باشیه کانی خوی باسنه کرد یامبه ری اسلام و له امی دایه وه و فه رموی من له تپه ته مه نترم له پاشان هاوسه رگری له گه ندا کرد.

نه م خاتونه به ریزه یه ک ژن دنیا دیده و قسه زان و لیها تو بو وه ک ده بینین دوی وه فات رسول خدا له و فیتنه و ناشوب گریه یه ی که له نیوان مسلمانان په دبا بو کاتیک خاتو عایشه هاته ده ره له مال له جهنگ (جهمه ل) نیوان علی کوری ابوطالب و هه روه ها معاویه ی کوری ابو سفیان ناموزگاری خاتو عایشه (رض) ده کات که بگه رپته وه ماله وه به شیوه یه کی خوشکانه و دوستانه و نایه تی پیروزی احزاب نایاتی ژماره (33) بیرده خاته وه سه باره ت به مانه وهی ژنانی پیغمبر له ماله وه. سه ره نجام ده توانین بلینیکه نه م خاتو به ریزه یه کیک بو له و که سه به توانانه ی که که ره ژلی گه وره ی هه بو له پاراستنی په کیزی نیوان مسلمانان و تاریخی نیسلا می نه و گه و اهیدانه یه وه کو نه و کاته ی سالی شه شه می هجری که روداو تک له نیوان ژبانی موسلمانان کاندا رو نه مه ش داستانی (صلح حوده یبیه) بو که هه زار و پنچ صدکه س به شمشیره وه هه روه ها به حه فتا حوشر بو قوریانی کردن له گه ل پیغمبره دا بونیو فتح کردنی شاری مه ککه ی پیروز خیلی قوره یش (سهل بن عمر) یان له گه ل دوکه سی تره وه نارد خزمه تی په یامبر (صل الله علیه وسلم) په یمانیان دا نه گه ر نه و ساله مسلمانان کان به شمشیره وه نه یه نه ناو مه ککه وه تاوه کو عه رب نه لپت مسلمانان کان به زور هاتنه ناومه ککه سالی ناینده ده توانین بینه ناو مه ککه، پیغمبره یش به وحی خودای و بو تپه وهی که خویتی موسلمانان کان نه رشیت نه م داوا یه ی په سه ندر کرد، چونکه خیری موسلمانان کان له وه دا بو که برپونه ناو حه رمی پیروز به بی خوین ریژی و شه ر. به لام موسلمانان کان زور ناره حه تبون به م برپاره ی رسول خدا و کاتیک فرمانی کرد به موسلمانان کان سه ریان بتاشن و قوریانی بکن گو تپه یه لیان نه کردن سی جار نه م فرمانه ی دوباره کرده وه به لام که سیان گو تپه یه لیان نه کرد نه وه بو له پاش نه مه ره یشته

سحرای (أبطح) ی شاری مه ککه و ده گریا تا شهوی به سه ردا ده ها به مجوره نازاری له ده ستدانی مندالی بیی تاماوه ی سالیکی له پاشان یه کیک له خزمی خوی به زه یی پیدا هاته وه و تی ریگه بده ن بابرو ات بولای هاوسه ره که ی و به واسطه ی نه و مناله کانیان پیدا یه وه له پاشان به ریگه وت تا له ریگه دا که گه یشته ناوچه ی (التنعیم) (عثمان بن طلحه بن ابی طلحه) که له حالی تیگه یشت به ری کرد تاوه کو گه یشته مه دینه، کاتیک سه رری قباء کرد پی وت: پیاوه که ت له و گونده دایه، پشت به خوا بر و ناویه وه، نجا خوی به ره وه مه ککه گه رایه وه (صفی الرحمن المبارکفوری، 2007: 179-180).

له راستیدا نه گه ر ام سلمه باوه ری به دین حنیف نه هاورد بپت نه یده توانی نه و مه ودا زوره ی نیوان شاری مه ککه و مه دینه له گه ل منالیک ته مه ن که م به ری بکات و بیر له مه ترسی گیانی نه کاته وه و بو تری وای هه بپت. قرانی پیروز له سوره حج دا باسی له گه وره ی مهاجرین له پیناوی خودا کرده وه فه رمویه تی نه و که سانه ی له و ریگه دا ده مرن شه هیدن (والزین هاجروا فی سبیل الله ثم قتلوا او ماتوا، 58)

به گو تپه ی گزانه وهی ابن هشام و ابن سعد یه که مین که س بو له کو چکه ران که یه ک سال پش په یمانی عقبه به شاری مه دینه کوچی کرده به لام بلازری به سیه م مهاجر له دوی مصعب بن عمیر و ابن ام مکتوم داناوه (رسول جعفریان، 1392: 402).

پاش گه رانه وهی ام سلمه و مناله که ی بولای ابو سلمه له پال یه کدا به خو ش گوزرانیان ده کرد ام سلمه روژیک به ابو سلمه ی وت بیستومه که نه لپن نه گه ر بیت و ژن و پیاوی مؤمن له دوی مردنی هاوسه ره کانیان نه گه ر بیت و هاوسه ری تازه هه نه بترین بوخویان له به هه شتیشدا دوباره ده گه رپته وه بولای یه کتری بویه با تپه ش په یمان بده ی دوی یه کتر هاوسه ر تازه بوخومان هه نه بترین)

ابو سلمه ش که زور ام سلمه ی خو ش ده ویست زور به م قسه یه خوشحال بو، به لام چونکه چونکه ده یزان به هوکاری به شداری

کردن له جهنگ و به دنیا یه کی زوره وه شه هید ده بیت وه هه روه ها واتای خو شویستی به رزتر له وه ده زانی که هاوسه ره که ی په یمان دراو بکات به ته نها مانه وه، به پیچه وانیه ی پیاوان، ده مارگری جاهلیت که نارخست وه پیداگری کارانه له هاوسه ره که ی خواست چونکه له دنیا ده روات، ام سلمه به یه کیک تر له خوی چاکتر هاوسه رگری بکات، وه له م خواسته شدا هینده پیداگری کرد تا نه وهی دوعای کرد (خودایه ام سلمه له پاش من به پیاویکی باشتر له من به هاوسه ری بده پیاویکی که نازارو نه زیه تی نه دا).

به خت بکات له بهرامبهر وشه ی (لا اله الا الله) له بهرامبهر دوژمنا نی ئەم ئاینه پیرۆزه که تازه سه ری هه ئدابو له شاری مه ککه .

له رووداوو تاریخیه کانه وه بو مان رون ده بیته وه که ئەم خێزانه به رێزه کاتیک ئسلامیان قبول کرد هه وائی موسلمان بونیان نه ک ته نها به نه پئی نه مایه وه به نکو له سه رانسه ری شاری مه ککه دا بـلاو بویه وه و بووه مایه ی روبه رو بونه ی له گه ل موشیکه کان، ههروه ها رقیکی ئیجگار زوریان به رامبهر ئەم خێزانه به رێزه دروست کرد، وقوره بيش و بی باوه ره کان به خویان دهوت مجد ئاره زوی تۆ له سه نده وه ی له لایه ن ئەم به ندانه وه لیمان دروست ده کات. و له ده سه لات لامان ده دن، سویند به لات و عزا ده بیته تامی مه رگ به مانه بجیژین و روبه رویان ده وه ستینه وه تاوه کو واز له م ئاینه دین و ده گه رینه وه سه ر بیرو باوه ری پێشوی خویان.

خاتوو سمیه که ئەو کات ژنیکی په نجا سالان بوو زۆر هیلاک ببو، به ده سه ت کاروباری رۆژانه ی ژیان. هینایانه به رامبهر گه و ره کانی قریش، ابو سفیان که زۆر توره بوو له و کاته دا سه یڕێکی کرد و به توره یه وه وتی تۆ ئەی که نه زه ک یاسیر تۆیشی. فریوداوو، مجد سحر و جادوی له تۆش کرد. خاتووی سمیه ی یه که م شه هید ریگای ئاینی پیروزی ئیسلام به گه و ره ی و جورته تیکی زۆره وه وه لای دایه وه وتی بیده نگ به ، نیردراوی ئاسمانی و امینی خودا به سحر و جادو تۆمه تبار مه که، که به راستی ئەو په یامبهر ره حمه ته.

ههروه ها هه ر ئەم پێغه مبه ره یه که ئیمه رینمای ده کات بۆلای په روه ردگار، ابو جهل له ترسی ئەم قسانه ده له رزی وه له جیگی خوی جوللاو قامچی که له جلا دیک سه ند ئە وه نده ی دابه سه ر خاتوو سمیه تا له هۆش خۆی چوو، ابو سفیان دوباره پرساری لیکرد: ئیستا چی ده لپی؟ بیده نگ بو خاتوو سمیه، دوا ی فرمانیان کرد عه ماریان به کووت و زنجیر هینا، خاتوو سمیه به دیتنی ئەم دیمه نه په ریشان بو زۆرخه مبار بوو، سه یڕێکی کرد و سوپاس و ستایشی کرد و هیچ گله ی لینه کرد پاشان

که وته رازو نیاز له گه ل په روه ردگار، قوره بيش ئەم هه مو جورته ت و ئارامگریه یان بینی له خاتوو سمیه، هیچ ئومیدیکیان نه ما خانوادیه ک به م شیوه یه له به رامبهر ئەو هه موو سه تم و عه زتته به و خۆراگریه زۆر سه ریان سورما بوو، ئەوه بو ابو جهل که پێغه مبه ر (صل الله علیه وسلم) له باره یه وه فه رموی: ابو جهل فیرعه ونی ئومه تی مجد، هیرشی بو خاتوو سمیه برد، و لئی پرسی: ئایا له سه ر هه مان بیروباوه ر ماویته وه؟ خاتوو سمیه وه لای نه دایه وه چونکه وه لām دانه وه ی به خراپی ده بینی، له کو تایدا به ته واوی ئیمان وه فه رموی خودا چاوه روانی سه تمکارانه وه دیداری من له گه ل تۆدا رۆژی حساب ده بیته. ئەبو جهل به بیستی ئەم وتانه خۆرشا و هیرشی کرده سه ری

لای ام سلمه ی هاوسه ری که له م سه فه ره ی دا له گه لی بو، ام سلمه پرساری لیکرد که بۆچی ئاوا توره یه پێغه مبه ر (صل الله علیه وسلم) دوا ی چه ند خوله کتیک وه لای ام سلمه ی دایه وه ئەم بابته ی له گه لدا باسکرد و فه رموی: موسلمانان ماندو بون فرمانم پیکردن سه ریان بتاشن و قوریانی بکه نه به لām بی فرمانیان کرد. ام سلمه ش له خمه تی رسول خدا فه رموی تۆ زۆر پیداکریان له سه ر مه ککه ته حه مولکردنی ئەم صلحه بو ئەوان که ئاره زوی فه تح و سه رکه وتنیان هه بو گرانه، تۆ ئەی پێغه مبه ر برۆ پێشه وه و بی ئەوه ی قسه له گه ل که س بکه یته برۆ دهره وه و ئەم قوریانیه بکه سه ری خۆت بتاشه وه پیامبه ری ئیسلام به م پێشنیاره ی ام سلمه کاری کرد، موسلمانان کان که ئەم دیمه نه یان بینی ئەوانیش هه مان کاری سو

خودایان ئەنجام دا. ئەم خاتونه به رێزه له ته مه نی 84 سالی و له سالی 62 هجری کوچی دوا ی کردوه، ئەو حه دیکانه ی که له ام سلمه وه وه رگیرون زیاتر بوه له 300 حدیث په یامبه ری اسلام بوه که دهرباره ی فضائل اهل بیت بون .

۳- شه هیدی ریگای بیروباوه ر خاتوو (سمیه):

خاتوو سمیه یه یه کتیک بو له و ئافره تانه ی که گیانی له پیناو ئاینی ئیسلامدا به خت کرد و زۆر که ی له خواترس بو هه رکه موسلمان بو چرو ی ئیمان و خودا په ره سه تی به زوی له دنیدا چه که ره ی کرد. ئەم خاتونه به رێزه ناوی سمیه یه ی کچی خباز بو که که نه زه کی ابی حزیفه کوری مغیره بو. سمیه له گه ل یاسر که هاوپه یمانی ابی حزیفه بو هاوسه رگیری کرد و کورنیکی بۆهاورده دنیاوه به ناوی عمار له پاشانیش ابی حزیفه خاتوو سمیه یه ی ئازاد کرد. خاتوو سمیه و کوره که ی له یه که مین که ساتیک بون که ئیسلامیان قبولکرد و بونه یه کتاپه ره سه ت، خاتوو سمیه له گه ل هاوسه ر و عمار ی کوری که ئیسلامیان قبولکرد تا ناخیری گیان فیداکردن روبه روی قریشیه نه فامه کان وه ستانه وه و سه ریان گرت تا به پله ی شه هات گه یشتن، چونکه کاتیک رسول خودا به لایندا تپه پری و ئازار ده دران به تاییه ت خاتوو سمیه له سه ر ئەو لمی صحرای شاری مه ککه، پیتی فه رموون ((ئهی بنه ماله ی یاسر ئارامبگر جیگای ئیوه له به هه شه تدا یه) خاتوو سمیه دو مین ژن و شه شه مین که س بو که له پێش ئاشکرکردنی بانگه واز موسلمان بون، ئەم خاتونه ره نگی ره ش بوو به لām دلێکی ساف و سپی هه بوو. خاتوو سمیه به هۆی ئەوه ی که که نه زه ک بو بی قه وم و که س و کار بوو له و شتانه ی که خۆشی به ژیان ده به خشیته بی به ش بوو.

خاتوو سمیه به په روه ردیه کی دینی زۆر جوان به خودای خۆی باوه ری هینا ئەگینا چون که سیک ئاوا ده گاته قه ناعه ت که ئاماده یه سه روه ت و سامانی خۆی جگه له وه ش گیانی خۆی

موسلمانان کان شکستیان هیناوه و باوره کانیشی. هه ئهاتن، خۆم گه یاند به پیغه مبهری خودا، وه کونده ئاوه کهم فیداو دهستم کرد به روبه رو بونه وهی دوژمن، هه ندیک جار به شمشیر و هه ندیک جار به تیر دوژمنانم له پیغه مبهر (صل الله علیه وسلم) دورد خسته وه تا ئه وهی که لاشه م برینیکی زۆری ئی به دیار کهوت).

ام سعید له درێژهی گیرانه وه کهیدا ئه ئیت: برینیکی قولم به گهردی ام عماره وه بیی وتم ام عماره ئه م برینه قوله چیه به گهردنته وه ئه ویش وه لامی دایه وه وتی، ابن حمیه، له کاتیکدا که یاران پیغه مبهر لای پیغه مبهریان چۆلکرد ابن حمیه هاواری کرد مجد پشیمان بدن، چونکه ئه گهر ئه و پرگاری بیت ئه و من لیره به زندووی نارۆم، مصعب بن نمیر له گه ل هاواریکانیدا پشیمان پی گرت، له کاتیکدا منیش له نیوانیندا بوم، ابن حمیه یه کهمین ضریه ی وه شانده بهر من کهوت، منیش چه ندرضیه م لێوه شانده به لام ئه م دوژمنه ضریه پۆشیبوو.

ههروهها ئه م خاتونه به رێژه له گه ل هاوسهر و دوو کوری له جهنگی ئوحدا به شداربوون نهک ته نها له پشتی شهروه خه ریکی کاروباری سوپای ئیسلام بوو به لکو له مه یدان شه ریشدا به ئی قه ئغان وته نها شمشیر به رگری له خۆی و پیغه مبهری خودا کردوه که ئه مه ش نیشانه ی لیهاتوی و کارامه ی ئه و له شه ردا بووه.

ضمهره کوری سعید مازی له ووته ی بابه گه وره یه وه ده یگه رپه تته وه بۆمان که (له پیغه مبهری خودا گوئیست بوه که فرموویه تی جیگا و پله ی نسبه له جیگای فلان و فلان کهس) هه ندیک له صحابه پایه به رزه کان) به رتره خۆم بینیم که ابن حمیه دای له گه رده ن ام نه سیبه، ئه و شه وه له حمراء الاسد مانه وه و برینی برینداره کانی شه ره که مان تیمار ده کرد تا وه کو به ره به یان، له پاش ئه وه ی رسول خودا گه رپه وه بۆشاری مه دینه پیش ئه وه ی بگات به جی عبدالله بن کعب ی نارد تا وه کو بارودۆخی نسبه خاتوون بزانتیت پاش ئه وه ی هه وائیان پێدا که ته ندروستی باشه پیغه مبهر (صل الله علیه وسلم) دلخۆش بوو.

خاتوو نه سیبه یه کێک بو له خانمه لیهاتوه کانی مه یدان جهنگ و وا پێده چیت شاره زاییه کی باشی هه بێت له هونه ری جه نگیدا، وه کو ده بینین به پێی گیرانه وه میژوویه کان له دوای کۆچی دوای رسول خودا به شدار یه له جهنگی یه مامه دا کردوه و حق کوشتنی کوره که ی له دوژمن سه نده ته وه به هاوکاری موسلمانان و ابو دجان، که خاتوو نه سیبه له هه مان جهنگدا ده بێت که دهستی راستی ده بریت.

به م جوړه ده بینین ژن له م سه رده مه به شداریان له جهنگ کردوه وه ههروهها رۆلیکی گرنگیان گیراوه له هاوکاری کردنی

رمیکی له سه ر سینه ی خاتوو سمیه چه قاند ئه وه بو خاتوو سمیه ش گیانی له ده ست دا و گه پشت به کاروانی شه هیدان وه یه کهمین ژن بوو له پینا و ئاین و بیرو باوه ری ئیسلامدا گیانی به ختکرد. له کۆتا ساته کانی ژیا نی دا هه ندیک وشه ی پیروزی له ده م هاته ده رو فه رموی (ئه ی پیغه مبهری خودا له به رامبه ر ئه م کۆمه له گو مری و ده رچوو له فرمانی خودا و پیغه مبه ره که ی لای تو شکتیا ن ئی ده که م).

گیان له ده ستدانی خاتوو سمیه له سالی پینجه م پیغه مبه ریدا بوو (گوتمان، 1373).

٤- خاتوو (نسیبه) کچی کعب، ام عماره:

ئه م خاتونه به رێژه یه کیک تره له ئافره تانه ی که له ژیا نیدا یارمه تیکی زۆری پیغه مبه ر (صل الله علیه وسلم) داوه و رۆلیکی باشیشی. هه بوه له یارمه تیدانی سوپای موسلمانان له کاتی جهنگه کاند له به رامبه ر نه یاران ئاینی ئیسلام که ئیمه گرنکه له ژیا نی ئه م خانمه به ریزه بکو ئینه وه وه کاره کانی باسبکه یین لیره دا، سه ره تا خاتوو نه سه به کچی کعب کوری عمرو له قه بیله ی مازن به نی نجاره و دایکی شی. رباب کچی عبدالله کوری حبیب و خوشکی عبدالله بوه. له زۆریه ی سه رچاوه کاند خاتوو نه سه به به ام عماره ناوه هیناوه، ههروهها له گه ل زه یید بن عاصم له قه بیله ی بنی نجار هاوسه رگیری کرد و دو کوری به ناوی عبدالله و حبیب هاورده دنیاوه که هه ر دووکیان اصحاب رسول خودا بوون.

ام عماره یه کێک بوو له و کۆمه له ی که یه که مچار له گه ل 62 پیاو و براکه ی له په یمانی عقبه ی یه که م به یعه تی کرد له گه ل رسول خودا، ههروهها له بیعت رضوان دا به شدار ی کردوه.

ام عماره له جهنگی زۆردا به شدار ی کردوه له گه ل رسول خودا له به رامبه ر سوپای دوژمن، جهنگی ئوحدا، خیر، به تاییه ت جهنگی له حنین ده ورێکی کاربگه ری هه بوه.

خاتوو نه سیبه به پێی گیرانه وه ی تاریخ له جهنگی ئوحدا برینیکی زۆری لیکه وتوه، مجد کۆری عمر ده ئیت ((ام عماره کچی کعب له جهنگی ئوحدا خۆی و هاوسهر و دوو کوری به شداریان کردوه رۆزی یه که م مشغول ئاوان به برینداره کانی جهنگه که بوو، له کاتیکدا که جهنگه که له به رژه وه ندی موسلمانان کان لایدا و به هۆکاری ئی فرمانی کردنی پیغه مبه ری خوا موسلمانان کان توشی شکست بوون، خاتوو نه سیبه دهستی دایه شمشیر و به رگریه کی ئی وینه ی له موسلمانان کان کرد و شمشیر و شتی زۆری به رکه وت و نزیکه ی ده برینی قولی به رجه سته ی که وت که تا وه کو کۆتای عمری جیگا که ی دیار بوو.

ههروهها ام سعید کچی ربیع له سه ر زمانی خاتوو نه سیبه ئه م روداوه بۆمان ده گه رپه تته وه (به یانی زوو به ره و ئوحود به ریکه وتم، کونده یه ک ناوم پیبوو، بینیم ره سول خودا له نیوان یاران و موسلمانان کاند بوو، کاتیک هه وائ گه پشت

بهردی پټیوو، هاته سه‌سه‌ریان و وه‌ستا چاوی ده‌گټرا بو
پټیغه‌مبهر، جگه‌له نه‌بوبر که‌سی نه‌بیبی، وتی: نه‌بوبر: کوا
هاوه‌له‌که‌ت؟

بیستومه‌گوايه قسه‌ی پټوتووم، سوټندبیت شاعیریشم، نه‌مجا
نه‌م شعره‌ی وت:

مدما عصینا وأمره أبینا ودینه قلبینا
پاشان رۆیشت، نه‌بوبر فه‌رموی ئایاده‌زانی تۆی نه‌بیبی
، پټیغه‌مبهریش فه‌رموی نه‌بیبینم، خوی گه‌وره له‌ئاستی مندا
کوټیری کرد (صفی الرحمن المبارکفوری، 101-102: 2007)
نه‌م ئایه‌تانه‌ده‌ری ده‌خن جگه‌له رۆی خراپی نه‌م ئافه‌ته
له‌به‌رامبهر په‌یامی حق و خوی ناوبراو دوچاره‌ی سزایه‌کی رۆی
بو دیاری کراوه وه‌ه‌روه‌ها ده‌یتوانی مسلمان‌ی خۆی
رابگه‌یه‌نیت له‌باش دابه‌زینی نه‌م ئایه‌تانه‌ده‌ریاره‌ی به‌لام
چونکه‌ په‌یامی حق و راستی ناتوانیت ده‌ستکاری بکرتیت خودا
دلی به‌کافری و بیباوه‌ری گری دابو نه‌یتوانی به‌هیچ جوریک
کارټیکی له‌وشیوه‌یه‌بکات.

نه‌نجام:

زۆر رونه‌که‌ ژنان له‌ته‌واوی ده‌وران ئیسلامی و له‌کاتی
سه‌ره‌له‌دانی بانگه‌شه‌ی پټیغه‌مبهرایه‌تی په‌یامبهری ئیسلام
کاربگه‌ریه‌کی دیاریان له‌بانگه‌شه‌ی پټیغه‌مبهری نه‌م
پټیغه‌مبهره‌دا هه‌بوو، وه‌ه‌روه‌ها له‌قورئانیشدا له‌چه‌ندشوتنی
جیاوازا ناوی ئافه‌ت هاتوه، له‌م باره‌یه‌شه‌وه قورئان روداوه
تال و شپینه‌کانی نه‌م ژنانه‌باس ده‌کات و ناگاداریان ده‌کاته‌وه
له‌نه‌نجامی کرداری جوان و ناشرینیان، له‌رویه‌کی تره‌وه‌ژنان
وه‌کو نیوه‌ی په‌یکه‌ری کۆمه‌لگا، رۆی په‌روه‌رده‌کردنټیکی گرنگی
کۆمه‌لگه‌ی له‌نه‌ستۆدایه. چونکه‌ زۆرتیرینی به‌شه‌کانی پټیکه‌اته‌ی
په‌روه‌رده، له‌کاتی مندالی و له‌باوه‌شی دایکانه‌وه دروست
ده‌پټ. به‌هه‌مان شټیوه‌خلق اسلامی ده‌توانیت له‌دروسکردنی ژبانی
خیزاندا که‌ گرنگترین نه‌م په‌روه‌رده‌یه له‌ریگه‌ی دایکانه‌وه
دروست ده‌بیت نه‌نجام بدات، په‌نگه‌ بتوانین بټین که‌له
ده‌ورانی که‌ پټیغه‌مبهر له‌مه‌ککه‌ بوو په‌که‌مین و گرنگترین حضور
و رۆی ژنان له‌به‌یعتکردنی موسلمان بو به‌پټیغه‌مبهر
که‌له‌یه‌که‌مین بیعت دا ژنان به‌شټیک بوون له‌به‌یعتکاران و
به‌م شټیوه‌یه و به‌شټیوه‌یه‌کی کرداری هاتونه‌ته‌ناو کرداری
سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی، هه‌روه‌ها پټیغه‌مبهر (صل الله علیه
وسلم) هیچ سنورټیکی بۆبه‌شداری کردنی ژنان دیاری
نه‌کردوه. خاتوو خه‌دیجه به‌ناو‌نیشانی گه‌وره‌ترین پارټیگاری کار
و هاوکار پټیغه‌مبهر له‌م به‌یعتدانه‌داله‌گه‌لی دا بوو، هه‌روه‌ها
خاتوو خدیجه ره‌زاو ره‌حه‌مه‌تی خوی لیدیت به‌هاوکاریه
دارایه‌کانی ببوه‌هۆکاری دروستکردنی ئابوریه‌کی باش بو
موسلمانه‌کان، چونکه‌ کاتیک موسلمانه‌کان له‌شیوی ابوطالبدا
گه‌مارؤدرا بوون موسلمانه‌کان بۆ به‌دیپټانی خواسته‌کانیان و

سوپای ئیسلام له‌وه‌سه‌رده‌مه‌ده‌مه‌ش به‌شټیک بوو له
ژبانه‌ی نه‌م خاتونه‌گه‌وره‌که‌ پټویست ئیمه‌ی موسلمان
شانازی پټیوه‌بکه‌ین (گوتمان، 1373)

ته‌وه‌ری سټیهم:

هاوسه‌ری ابی له‌ب (ام جمیل):

یه‌کټیک له‌و ژنانه‌ی که‌ له‌تاریخ مرؤفایه‌تیدا رۆټیکی خراپی گټراو
زۆر ئازار و زیانی هه‌بو بو سه‌ر پیامبهری اکرم ام جمیل هاوسه‌ر
ابو له‌ب بو هه‌ردوکیان به‌شدار بون له‌و رۆله‌خراپه‌دا قورئانی
په‌رۆز له‌سه‌ر ام جمیل هاوسه‌ر ابو له‌ب به‌باشی ناوی نه‌هټناوه
و به‌حمالة الحطب ناوی برده‌(اروی) کچی (حرب) کوری (أمیه)
و خوشکی ابو سفیان بوه. ژنټیکی ده‌م پیس و زمان سلټه‌به‌وه
وه‌ه‌روه‌ها درۆی به‌ده‌م پټیغه‌مبهری ئیسلامه‌وه‌ده‌کرد،
هه‌روه‌ها شه‌ری له‌دژی ده‌ورؤژاند و (و نه‌مه‌ش به‌به‌لگه‌ی
قورئانی په‌رۆز سوره‌المسد وه‌نه‌م ئافه‌ته‌ده‌ژمنایه‌تی پیامبر
اکرم (صل الله علیه وسلم) ده‌کرد و قسه‌و گوفتاره‌کانی
پیامبهری ده‌برد بۆ دوژمنان و هه‌روه‌ها درک و داری ده‌خسته
به‌ر پټی پیامبهر و یه‌کټیک بو له‌وه‌سه‌ره‌ی زۆر ئازاری پیامبهری
داوه به‌گفته و کرداره‌کانی (علی بن ابرهیم، 1404: 448) (صفی
الرحمن المبارکفوری، 1012007).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

{تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ* مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا
كَسَبَ* سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ* وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ* فِي
جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ}

واته: به‌ناوی خودای گه‌وره و به‌خشنده

ده‌سته‌کانی ابو له‌ب توشی زیان بټیت به‌ده‌بخت
بټیت، له‌به‌رئه‌وه‌ی ئازاری پټیغه‌مبهری خوا مجد (صل الله علیه
وسلم) ی داوه، نه‌ه‌بوو، نه‌بو له‌ب توشی زیان بو.

مال و سامانی کوره‌که‌ی، هیچ سودی نه‌بو بۆ دادی نه‌دا، نه‌وه
دوره، نه‌یتوانی هیچ شټی له‌عه‌زابی خوی لټ لابهن، کاتی
عه‌زابه‌که‌ی به‌سه‌ردا دابه‌زی (2)

خۆی و ژنه‌که‌ی ده‌چټه‌ ئاگری دۆزه‌خی بټیسه‌داری
هه‌لگټیسه‌وه (3)

نه‌و ژنه‌ی، که‌درکی هه‌لده‌گرت و فرټی ده‌دایه‌سه‌ر رټی
پټیغه‌مبهر (صل الله علیه وسلم) به‌مه‌به‌ستی ئازاردانی (4)

گوربټیکی پته‌وه‌ی نه‌ستوری زیر و زوری له‌گه‌ردن
دایه، که‌به‌هۆیه‌وه له‌ئاگری دۆزه‌خ
به‌رزه‌کرټه‌وه‌وه، له‌پاشانله‌به‌رزه‌وه فرټی ده‌درټه
خواره‌وه (5) (بژاردیه‌که‌ له‌زانایان، 2020: 603).

کاتیک ام جمیل بیستی له‌باره‌یه‌وه قورئان هاتوه‌ته‌خواره‌وه
هات بۆلای پټیغه‌مبهر (صل الله علیه وسلم) که‌له‌ناو مرگه‌وتی
کابه‌دا دانیشتبو، نه‌بو بکری صدیقیشی. له‌گه‌لدابو، په‌رپه‌ده‌ستی

16. ابن جوزی، عبدالرحمان، صفة الصفوة، به کوشش محمود فاخوری، جلد دوم، بیروت 1406 ق.
17. ابن کثیر، البدایه والنهایه، به کوشش علی مجد معوض و عادل احمد عبدالماجد، جلد 6، بیروت 1383.
18. ابن سعد، مجد، الطبقات الکبری، جلد اول، بیروت 1405 ق.
19. زبیری، مصعب، نسب قریش، به کوشش لوسی پرووانسال، قاهره، دارالمعارف.
20. رسول جعفریان: سیره رسول خدا، جلد اول، ناشر دلیل ما، 1392.
21. جرجی زیدان: تاریخ تمدن اسلام، ترجمه و نگارش، علی جوامیرکلام، جلد چهارم.
22. گوتمان، روی، شاهدی برنسل کشی: گزارشهای درباره پاکسازی نژادپسند بوسنی هرزگوین: ترجمه محمود حدادی، نشر اطلاعات، 1373.
23. مجد بن جریطری، تاریخ طبری، مترجم: ابوالقاسم پاینده، نشر اساطیر، سال چاپ 1362 گرفته شده از: [HTTP://KETABMAJANI.BLOGFA.COM/POST/9](http://ketabmajani.blogfa.com/post/9)
24. نوری، یحیی، حقوق و حدود زن در اسلام، تهران، چاپ مصطفوی، بی تا.
25. نوری یحیی، جاهلیت و اسلام، چاپ چهارم، تهران، مرکز مطالعات تحقیقاتی اسلامی، 1353 ه. ش.
26. بارتلمه، کریستیان، زن در حقوق ساسانی، ترجمه مجد حسن ناصرالدین صاحب الزمانی، تهران، 1337 ه. ش.
27. رفیع الذین اسحاق ابن مجد همدانی مشهور به قاضی ابرقوه: سیرت رسول الله، جلد اول، ترجمه مقدمه و تصحیح: اصغر مهدوی، انتشارات خوارزمی، 1360.
28. سید علوی، سید ابراهیم، بعثت پیامبر در تاریخ طبری، مجله کیهان اندیشه 1368، شماره 25.

دابین کردنی خواردنی رۆژانه یان پشتیان به خاتوو خه دیجه به سستوو ئه ویش هاوکاری ته وای ده کردن، ههروه ها رۆئیکی به رچاوی هه بوو له دابین کردنی دارای بنی هاشم دا. بۆیه خودای گه و ره جیگای خاتوو خه دیجه ی به رزرنخاندوه و سلاری به جبرئیل (علیه اسلام) له رینگه ی پیغه مبهردا بۆناردوه. ههروه ها ده کریت له باسکردنی رۆئی ژنان له مه ککه دا بلین ژنان رۆئیکیتریان گیترا ئه ویش به رگری کردن بوو له ناینی ئیسلام به تابهت له سه ره های سه ره له دانی غزوه کان و جه نکه کاند، هه رچه ند ژنان زیاتر جه زیان ده کرد له جه نکه کاند ئه م کارانه بکه ن وه کو ئاودان به موسلمانان کان یا چیشت دروست کردن یا چاره سه ره رو تیمار کردن برینداره کان، گواسته وه ی شه هیده کان، ههروه ها هاوکاری پیغه مبه ریشیان کردوو، ههروه ها به هیزی بیروباوه ر لای ژنان رۆئیکی گه و ره ی هه بوو له بلاوکردنه و فراوان بوونی ناینی ئیسلام، که ده توانین خاتوو سمیه وه کو نمونه یه که بۆ به هیزی بیروباوه به پینینه وه که تا وه کو گه یشت به پله ی شهادت و ده ست به رداری ئاینه که یینه بوو که ئازارو ئه شکه نه جیه کی ژوردرا له لایه ن بیباوه ره کانه وه.

سه رچاوه کان:

1. قرآن پیروژ، تفسیر المیسر، بژارده یه که له زانایان، وه رگیز، نه واه مجد سعید، هه وئیر 2020 م، چاپ یه که م.
2. صفی الرحمن المبارکفوری، گولاری سه رمۆر، وه رگیز: بکر حمه صدیق عارف، تهران، انتشارات احسان) چاپی پینجه م 1386.
3. مجلسی، مجد باقر: بحار الانوار، بیروت، الوفاء، 1403.
4. محمود شکر، الالومی، بلوغ الأرب فی معرفه الاحوال العرب، بیروت، دارالشرق العربی، بی تا، جلد 3.
5. طباطبای، سید مجد حسین: تفسیر المیزان، ترجمه: سید مجد باقر موسوی همدانی، قم، دفتر انتشارات اسلامی، ج 19.
6. ابن حجر عسقلانی، احمد: الأصابه، درأحیاء التراث العربی، 1338.
7. القمی، علی بن ابراهیم: تفسیر القمی، صححه و علق علیه و قدم له طیب الموسوی الجزایری، قم، مؤسسه دارالکتابه 1404، جلد 2.
8. بیهقی: لأبی بکرأحمد بن الحسین، دلائل النبوه، 1405، بیروت- دار الکتاب العلمیه جلد 2.
9. ذهبی، مجد بن احمد، سیراعلام النبء، جلد 2.
10. سید بن قطب بن ابراهیم شاذلی، فی ظلال القران، بیروت، دارالشرق، 1400 ق، جلد 4.
11. مریم نورالمدین فضل الله، المرأه فی ظل الاسلام، ط 4، بیروت، دارالزهراء، 1405.
12. احمد بن اسحاق یعقوبی، ترجمه مجد ابراهیم ابی، چاپ یازدهم، جلد دوم 1378.
13. دهخدا، علی اکبر: لغت نامه، تهران، مؤسسه و انتشارات و چاپگاه تهران، 1373.
14. دورانت، ویل، تاریخ تمدن، جمعی از مترجمان، تهران، شرکت انتشارات، علمی و فرهنگی، 1376.
15. ابن منظور، مختصر تاریخ دمشق لابن عساکر، به کوشش روحیه نحاس، جلد دوم، 1404 ق، دیمشق.